

C\_2022463HR.01001403.xml

5.12.2022

HR

Službeni list Europske unije

C 463/14

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. kolovoza 2022. uputio Tribunalul Argeş (Rumunjska) – SC Adient Ltd & Co.Kg/Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Ploieşti – Administraţia Judeţeană a Finanţelor Publice Argeş

(Predmet C-533/22)

(2022/C 463/19)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Argeş

Stranke

Tužitelj: SC Adient Ltd & Co.Kg

Tuženici: Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Ploieşti – Administraţia Judeţeană a Finanţelor Publice Argeş

Prethodna pitanja

1.

Treba li odredbe članka 44. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (1) te članka 10. i 11. Provedbene uredbe Vijeća br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu o PDV-u (2), tumačiti na način da im se protivi praksa nacionalne porezne uprave u skladu s kojom se samostalna rezidentna pravna osoba kvalificira kao stalna poslovna jedinica nerezidentnog subjekta samo na temelju toga što ta dva društva pripadaju istoj grupi?

2.

Treba li odredbe članka 44. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost te članka 10. i 11. Provedbene uredbe Vijeća br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu o PDV-u, tumačiti na način da im se protivi praksa nacionalne porezne uprave u skladu s kojom se smatra da na državnom području neke države članice postoji stalna poslovna jedinica nerezidentnog subjekta, pri čemu se isključivo upućuje na usluge koje rezidentna pravna osoba pruža nerezidentnom subjektu?

3.

Treba li odredbe članka 44. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost te članka 10. i 11. Provedbene uredbe Vijeća br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu o PDV-u, tumačiti na način da im se protive porezni propisi i praksa nacionalne porezne uprave u skladu s kojima se smatra da na državnom području neke države članice postoji stalna poslovna jedinica nerezidentnog subjekta ako se uzme u obzir da predmetna stalna [poslovna jedinica] isporučuje samo robu, ali ne i usluge?

4.

Treba li odredbe članka 192.a točke (b) Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost[, te] članka 11. i članka 53. stavka 2. Provedbene uredbe Vijeća br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu o PDV-u, u slučaju kad nerezidentna osoba na državnom području neke države članice kod rezidentne pravne osobe raspolaže osobljem i tehničkim sredstvima s pomoću kojih osigurava isporuku usluga obrade robe koju treba isporučiti nerezidentni subjekt, tumačiti na način da su navedene usluge obrade pružene s pomoću osoblja i tehničkih sredstava nerezidentne pravne osobe: (i.) usluge koje je nerezidentna pravna osoba primila od rezidentne osobe s pomoću navedenog osoblja i tehničkih sredstava ili, eventualno, (ii.) usluge koje je isporučila ta nerezidentna pravna osoba s pomoću navedenog osoblja i tehničkih sredstava?

5.

Ovisno o odgovoru na pitanje navedeno pod brojem 4, na koji se način određuje mjesto isporuke usluga s obzirom na odredbe članka 44. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost te članka 10. i 11. Provedbene uredbe Vijeća br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu o PDV-u?

6.

Smatra li se, s obzirom na članak 53. stavak 2. Provedbene uredbe Vijeća br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu o PDV-u, da djelatnosti povezane s uslugama obrade robe kao što su zaprimanje robe, upravljanje inventarom, naručivanje od dobavljača, stavljanje na raspolaganje skladišnih prostora, upravljanje zalihama u računalnom sustavu, obrada narudžbi klijenata, navođenje adrese na prijevoznim ispravama i računanje, podrška u pogledu kontrole kvalitete itd., nije potrebno uzeti u obzir prilikom utvrđivanja postoji li stalna poslovna jedinica, s obzirom na to da je riječ o administrativnoj podršci koja je prijeko potrebna za obavljanje djelatnosti obrade robe?

7.

Ako se uzmu u obzir načela u skladu s kojima je mjesto oporezivanja ono mjesto u kojem dolazi do navedene potrošnje na odredištu, je li u svrhu određivanja mjesta pružanja usluga obrade relevantna činjenica da robu nastalu obradom korisnik usluga najčešće prodaje izvan Rumunjske

(odnosno ta je roba za to namijenjena), dok roba koja se prodaje u Rumunjskoj podliježe PDV-u, pa stoga rezultat usluga obrade nije „potrošen” u Rumunjskoj ili, ako je „potrošen” u Rumunjskoj, tada podliježe PDV-u?

8.

Ako su osoblje i tehnička sredstva stalne poslovne jedinice koja prima usluge potencijalno isti kao oni kojima se pružatelj usluga koristi kako bi stvarno izvršio usluge, je li u svakom slučaju riječ o isporuci usluga u smislu članka 2. stavka 1. točke (c) Direktive o PDV-u?

(1) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. I.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

(2) Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2011., L 77, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 375.)